

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 7C/97/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613222684
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2015:6613222684.5

Rozhodnutie

Okresný súd Lučenec samosudcom Mgr. Petrom Strakom v právnej veci žalobcu N. Ú., T.. XX.XX.XXXX, U. H. Y., R. XXX, štátny občan SR, zastúpený advokátom JUDr. Ľubomírom Ivanom, so sídlom vo Zvolene, Dukelských hrdinov 16 proti žalovanému C. X. G., G..M..B.. G. G.S. D. H., C. XX, V.: XX XXX XXX, zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu VICTORIA, Rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, Žilina, sp. zn. RK-PC-1986/13-LP zo dňa 11.10.2013 sa zrušuje.

Vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu VICTORIA, Rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, Žilina, sp. zn. RK-PC-1986/13-LP zo dňa 11.10.2013 sa odkladá do právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 1 292,17 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaná je povinná zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok vo výške 331,50 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-1986/13-LP VICTORIA ROZHODCOVSKÝ SÚD V ŽILINE so sídlom v Žiline, Vojtecha Tvrdého 793/21, ktorý vydal v rozhodcovskom konaní pred rozhodcom Mgr. Luciou Pohančeničovou o zaplatenie 2211,91 Eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvoril dňa 29.06.2012 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej mu bol žalovanou poskytnutý úver vo výške 1170,- Eur. Zmluva o úvere je podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou. Predmetná rozhodcovská zmluva je podľa žalobcu neplatná pre rozpor s § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, nakoľko vyžaduje, aby všetky spory so žalovaným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka sú neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách neplatné. So žalobou sa nemal možnosť oboznámiť, pretože mu bola doručená spolu s výzvou na vyjadrenie k žalobe spoločne s rozhodcovským rozsudkom. Žalobcovi neboli doručené všetky relevantné písomnosti pred vydaním rozsudku, čím bola porušená zásada rovnosti rozhodcovského konania. Žalobca ďalej namietal, že nebol poučený v rámci množstva formulárov a zmluvných dojednaní, ktoré mu boli žalovanou predložené v rovnaký deň k podpisu, že rozhodcovská zmluva obsahuje dojednanie, ktoré nemusí akceptovať. Žalobca poukazuje na uznesenie NS SR 6MCdo 9/2012 z 16.01.2013, podľa ktorého sa dodávateľ nemôže zbaviť svojej zodpovednosti za uzavretie neprijateľnej rozhodcovskej doložky s poukazom na princíp „ignorantia iuris non excusat“ uplatnením v neprospech spotrebiteľa, ktorý môže v prípade spotrebiteľa prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to odôvodňujú konkrétne okolnosti prípadu. Tento princíp ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je

princíp ochrany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa mu nemôže byť na ujmu. Napriek zdanlivo individuálne uzatvoreniu rozhodcovskej zmluvy a možnosti odstúpenia od nej v lehote 14 dní, formulárove znenie zmluvy neumožnilo žalobcovi ovplyvniť jej znenie. Znením bodu 5 rozhodcovskej zmluvy boli porušené žalobcove spotrebiteľské práva s poukazom na Smernicu Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách v nadväznosti na rozsudok Európskeho súdneho dvora Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Zb. s. I-4941. Voľba rozhodcovského súdu bude takmer vždy na strane žalovaného ako veriteľa, nakoľko miera jeho práv voči žalobcovi v súvislosti s mierou povinnosti dlžníka zabezpečuje dominanciu v zmluvnom vzťahu a minimalizuje dôvody na podanie žaloby zo strany žalobcu ako dlžníka.

Žalovaná k žalobe uviedla, že žaloba je nedôvodná, pretože rozhodcovská zmluva bola uzavretá účastníkmi konania, je od úverovej zmluvy samostatným právnym úkonom. Žalobca nemusel rozhodcovskú zmluvu uzavrieť, čo vyplýva z výslovného záväzného vyhlásenia žalovaného v bode 2 rozhodcovskej zmluvy, ako aj z bodu 7, kde má dlžník právo na odstúpenie od rozhodcovskej zmluvy do 14 dní od jej uzavretia. Rozhodcovská zmluva je individuálne uzavretou zmluvou, čo je dané jej uzavretím na samostatnej listine, jej obsahom, okolnosťami jej vzniku, trvania a možného jednostranného ukončenia. Z rozhodcovskej zmluvy výslovne vyplýva, že jej uzavretie resp. ďalšie trvanie nie je podmienkou uzavretia a trvania samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Pokiaľ ide o žalobcom tvrdené porušenie zásady rovnosti, žalovaná poukazuje nato, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe rovnakého postupu ako sa uplatňuje v konaní pred súdom pri vydaní platobného rozkazu, pričom žalobca bol vyzvaný na podanie žalobnej odpovede, ktoré nevyužil, čo nie je oprávneným dôvodom tvrdenia o porušení rovnosti účastníkov konania. Žalobca neuviedol dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. j).

Súd nariadil vo veci pojednávanie, ktorého sa nezúčastnila žalovaná, nakoľko sa účastník, ktorý boli riadne predvolaný na termín pojednávania nedostavil na pojednávanie, ani nepožiadaval z dôležitého dôvodu o jeho odročenie, súd potom postupoval podľa § 101 ods. 2 O. s. p. a prejednal vec v neprítomnosti účastníkov.

Zo spisu Victoria rozhodcovského súdu v Žiline súd zistil, že žalovaná v postavení žalobcu podala na Victoria rozhodcovského súdu v Žiline žalobu, ktorou žiadal zaviazať žalobcu v postavení žalovaného zaplata sumu 2211,91 Eur a zmluvnú pokutu vo výške 0,065% denne a úrok z omeškania vo výške 1,775% ročne z jednotlivých súm až do zaplata, a to až do dňa, kedy táto zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 1170,- Eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je žalovaný povinný platiť žalobcovi iba úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 2211,91 Eur do zaplata. Z rozhodcovského rozsudku zo dňa 11.10.2013 Mgr. Lucie Pohančénikovej rozhodcu Victoria rozhodcovského súdu v Žiline v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. proti žalovanému Jánovi Úradníkovi, Hrabovo 701, Kalinovo rozhodca rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2 211,91 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,065% denne a úrok z omeškania vo výške 1,775% ročne z jednotlivých súm až do zaplata, a to až do dňa, kedy táto zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 1170,- Eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je žalovaný povinný platiť žalobcovi iba úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 2211,91 Eur do zaplata, poplatok za rozhodcovské konanie 31,80 Eur a trovy právneho zastúpenia 356,76 Eur. Rozsudok bol doručený žalovanému Jánovi Úradníkovi dňa 14.11.2013 (zistené z doručky). Súčasťou rozsudku bola výzva na podanie žalobnej odpovede do 10 dní od doručenia výzvy.

Súčasťou rozhodcovského rozsudku bolo poučenie, že žalovaný môže do 10 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať žalobnú odpoveď. Spolu s podaním žalobnej odpovede bol žalovaný povinný zaplatiť poplatok za žalobnú odpoveď v lehote na podanie žalobnej odpovede. Tiež bol poučený o možnosti domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodov uvedených v § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v platnom znení v lehote do 30 dní od doručenia rozhodcovskému rozsudku.

Z priloženého rozhodcovského spisu mal súd za preukázané, že rozsudok spolu s výzvou doručený žalobcovi dňa 14.11.2013, pričom žalobnú odpoveď mohol podať do 24.11.2013 v rámci 10 dňovej lehote. Žalobca nepodal žalobnú odpoveď a rozhodcovský rozsudok sa stal právoplatným 26.11.2013 a vykonateľným 30.11.2013.

Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200044624 súd zistil, že bola podpísaná žalobcom dňa 25.06.2012 a žalovanou dňa 29.06.2012. V zmysle bodu 5 zmluvy - Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v zátvorke s uvedeným textom „vyplňte“, vyplýva, že dlžník žiada veriteľa o poskytnutie úveru (úverového limitu) vo výške 1 170,-Eur, pri splatnosti úveru v počte 42 splátok, splatných vždy k 28. dňu v mesiaci, pričom výška mesačnej splátky predstavuje 62,69 Eur vrátane úrokov. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver s úrokmi za celú dobu čerpania úveru) je 2 632,98 €. V bode 5 dlžník žiadal predpokladanú RPMN za úver 70,02%, ročnú úrokovú sadzbu úveru 70,02 %, priemernú RPMN za úver 46,52 %, pri poskytnutej čiastke revolvingu 616,87 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1504,56 Eur. Predpokladaná RPMN pri poskytnutí revolvingu je 63,32% a ročná úroková sadzba revolvingu je 76,21%. Účelom úveru je rekonštrukcia nehnuteľnosti.

Údaje v bode 6 zmluvy označenej textom „nevypĺňajte“ - Údaje o schválenom revolvingovom úvere, nekorešponujú údajom v bode 5 - údaj o RPMN za úver je 70,14 % a v údaj o predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu, ktorá je 60,50%.

Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi v zmysle Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX vyplývajú údaje o schválenom úvere v zmysle, ktorých schválená výška úveru predstavuje 1 170,-Eur, splatnosť úveru 42 mesiacov pri mesačnej splátke 62,69 Eur a dátume splatnosti prvej splátky 28.07.2012 a dátume poslednej splátky 28.12.2015. Celková výška úveru je vyjadrená sumou 1170 €, pričom uvádzaná priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy o revolvingovom úvere je 46,52 % a RPMN úveru ako 70,14 %. Schválená výšku revolvingu predstavuje 704,32 Eur, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu sumou 704,32 Eur pri výške mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 62,69 Eur, RPMN po vykonaní revolvingu predstavuje 60,50 %. Úverový limit je uvádzaný v sume 1 170,-Eur, odplátou za poskytnutie služby v zmysle bodu 8 odsek 8.1 písmeno a) dohody o poskytnutí služby vo výške 168,17 Eur a ročnej úrokovej sadzbe úveru 70,02 %.

Dňa 29.06.2012 bola uzatvorená Rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX medzi žalovanou ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom. Z obsahu tejto zmluvy vyplynulo, že veriteľ a dlžník sa dohodli na znení rozhodcovskej zmluvy, kde podľa článku 5 zmluvy akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto rozhodcovských súdov: Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o., Bratislava a Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria legal arbiter, s.r.o. Výber rozhodcovského súdu mal spočívať na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Z bodu 7 vyplýva, že dlžník bol oprávnený od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do štrnástich kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Oznámenie bol dlžník povinný vykonať v písomnej forme. Z bodu 2 vyplýva, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný.

Z karty klienta (na č. I. 26) vyplynulo, že žalobcovi bola vyplatená čiastka 1001,85 Eur, z úveru splatil 421,07 Eur, pričom zostalo doplatiť 2 211,91 Eur.

V Pokuse o zmier zo dňa 07.08.2013 vyzvala žalovaná žalobcu na zaplatenie 2675,71 Eur do 7 dní od doručenia výzvy, pričom nebola predložená predložená doručienka alebo iný doklad o doručení.

Z rokovacieho poriadku článok 15 ods.1, 2, 3 stáleho rozhodcovského súdu Victoria Rozhodcovský súd v Žiline je uvedený: „Pokiaľ je možné vo veci rozhodnúť na základe písomných podkladov predložených žalobcom, z ktorých vyplýva skutkový a právny stav tvrdný žalobcom v žalobe, ktorý je po ich preskúmaní nepochybný, Rozhodcovský súd môže rozhodnúť v zrýchlenom konaní v zmysle tohto článku Rokovacieho poriadku, a to aj bez výslovnej žiadosti žalobcu a bez vyjadrenia žalovaného. Rozhodcovský rozsudok vydaný v zrýchlenom konaní v zmysle predchádzajúceho odseku tohto článku Rokovacieho poriadku doručí Rozhodcovský súd spolu so žalobou a dôkazmi žalovanému a vyzve ho na podanie žalobnej odpovede v lehote do 10 dní od doručenia výzvy s tým, že Rozhodcovský súd je

oprávnený túto lehotu primerane predĺžiť, najmä vzhľadom na obtiažnosť veci. Spolu s podaním žalobnej odpovede je žalovaný povinný zaplatiť poplatok za žalobnú odpoveď v súlade s Poplatkovým poriadkom na základe výzvy Rozhodcovského súdu, a to v lehote na podanie žalobnej odpovede stanovenej vo výzve na podanie žalobnej odpovede. Ak žalovaný na základe výzvy Rozhodcovského súdu poplatok za žalobnú odpoveď v určenej lehote nezaplatí, Rozhodcovský súd na podanú žalobnú odpoveď síce prihliadne, v rozhodnutí, v ktorom rozhodne o náhrade trov rozhodcovského konania však bude oprávnený povinnému účastníkovi uložiť povinnosť zaplatiť tento poplatok priamo Rozhodcovskému súdu s tým, že takéto rozhodnutie Rozhodcovského súdu bude, po tom ako nadobudne právoplatnosť a vykonateľnosť, riadnym exekučným titulom v zmysle § 41 ods. 2 písm. d) zákona c. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov. V prípade, ak žalovaný podá žalobnú odpoveď riadne a včas podľa odseku 2 tohto článku tohto Rokovacieho poriadku, Rozhodcovský súd rozhodcovský rozsudok zruší a vykoná rozhodcovské konanie v zmysle ustanovení tohto Rokovacieho poriadku. V opačnom prípade sa rozhodcovský rozsudok vydaný v zrýchlenom konaní v zmysle tohto článku Rokovacieho poriadku považuje za riadny rozhodcovský rozsudok vydaný v zmysle Tretej časti Rokovacieho poriadku.“

Z výsluchu žalobcu súd zistil, že žalovanou mu boli predložené spolu so zmluvou o úvere ďalšie dokumenty. Prostredníctvom žalovanej mu bolo oznámené, že dokumenty patria k zmluve a treba ich podpísať, pričom mu nič nebolo oznámené. Žalobca nevedel nič o rozhodcovskom súde a domnieval sa, že ide o poistenie z úveru. Keďže žalobcovi neboli žalovanou ani predložené dokumenty vrátane rozhodcovskej zmluvy, ktoré podpísal, nevedel, že môže vypovedať samotnú rozhodcovskú zmluvu. O tom, že išlo o rozhodcovskú zmluvu zistil, až keď mu bol doručený rozhodcovský rozsudok.

Podľa § 40 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Zb. o rozhodcovskom konaní (účinnom ku dňu 29.06.2012) účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3), b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní, c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal, e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené, f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť, g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17), h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený, j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. Ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 41 ods. 1 citovaného zákona žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 43 ods. 1, 2 citovaného zákona ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c), pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe. Ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu, ako je uvedený v odseku 1, rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti. Rozhodcovia zúčastnení na zrušenom rozhodcovskom rozsudku sú z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčení. Ak sa účastníci konania nedohodnú inak, budú noví rozhodcovia ustanovení podľa § 8.

Podľa § 4 ods. 1, 2 citovaného zákona rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

Podľa § 17 citovaného zákona účastníci rozhodcovského konania majú v rozhodcovskom konaní rovné postavenie. Každému účastníkovi rozhodcovského konania sa má poskytnúť rovnaká možnosť na uplatnenie jeho práv a na ich ochranu.

Podľa § 5 ods. 2 citovaného zákona ak je súčasťou inak neplatnej zmluvy rozhodcovská doložka, tá je neplatná len vtedy, ak sa na ňu vzťahuje dôvod neplatnosti zmluvy.

Podľa § 52 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (účinnom ku dňu 29.06.2012) (ďalej len „OZ“) účinnom k spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1,2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 43a ods. 1 OZ prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 43c ods. 1 OZ včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 OZ prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Podľa § 9 ods. 2, 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (účinný k 29.06.2012) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere

vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca podal žalobu v lehote podľa § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z., keď rozhodcovský rozsudok prevzal dňa 14.11.2013 a žalobu na súd podal dňa 13.12.2013.

Súd sa v prvom rade vysporiadal s platnosťou rozhodcovskej zmluvy. Z vykonaného dokazovania súd právne posudzoval zmluvu o revolvingovom úvere. Mal pri tom za preukázané, že tak ako je formulovaná Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere v bode 5 (označené slovom „vyplňte“), z ktorej vyplýva, že ju vyplňal žalobca ako dlžník a v bode 6, z ktorého vyplýva, že je vyplňala žalovaná (označené slovom „nevyplňajte“), jedná sa v prvom prípade o návrh na uzavretie zmluvy zo strany žalobcu, podpísaný žalobcom dňa 25.06.2012 a v druhom prípade o prípadné prijatie návrhu zo strany žalovanej podpísané žalovanou dňa 29.06.2012. S poukazom na § 44 ods. 2 OZ však vzhľadom nato, že prijatie zo strany žalovanej má rôzne hodnoty RPNM t.j. 70,14 % v porovnaní s 70,02% v návrhu vyjadrenom žalobcom a hodnoty predpokladanej RPMN po poskytnutí revolvingu 60,50% zo strany

žalovanej v porovnaní s 63,32% v návrhu vyjadrenom žalobcom, ide zo strany žalovanej o prijatie návrhu, ktorý obsahuje zmeny a teda je v zmysle § 44 ods. 2 OZ odmietnutím návrhu a je teda novým návrhom. Vzhľadom nato má súd za preukázané, že nedošlo k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere medzi žalovanou a žalobcom. To isté sa týka a platí pre Oznamenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi na č. I. 25, ktorý obsahuje taktiež rovnaké zmeny zo strany žalovanej, oproti pôvodnému návrhu úverových podmienok zo strany žalobcu.

Z uvedeného dôvodu pri aplikácii § 44 ods. 2 OZ súd vyhodnotil, že rozhodcovský súd sa nevysporiadal, s tým, či vôbec došlo alebo nedošlo k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, pričom ako vyplynulo z dokazovania vykonaného súdom, proces uzavretia písomnej zmluvy nebol dovŕšený, a teda nedošlo ani k uzavretiu platnej zmluvy. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. je uvedené, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka aj náležitosti uvedené v spomínanom paragrafe. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že musí ísť o právny úkon - zmluvu, ktorej proces uzatvorenia upravuje aj § 44 ods. 2 OZ. Na základe uvedeného súd považoval rozhodcovský rozsudok za nesprávny podľa § 40 ods. 1 písm. j), na ktoré musí súd pri svojej rozhodovacej činnosti prihliadať v rámci kontroly ochrany spotrebiteľa podľa § 52 a nasl. OZ, keďže rozhodcovský súd neaplikoval prieskum ochrany spotrebiteľského práva a v rámci neho skutočnosť, či bola vôbec bola uzavretá zmluva. Taktiež v prípade predmetnej zmluvy pri takom spôsobe ako si žalovaná určila, t. j. že údaje o schválenom revolvingovom úvere RPNM vyplňala žalovaná ako prijatie návrhu avšak so zmenami, spôsobuje, že ak by aj zmluva bola uzavretá, tak RPNM za úver by nebola dohodnutá vzhľadom na rozdielne hodnoty v zmluve, a to platí rovnako v prípade RPNM po poskytnutí revolvingu, ktorá je rozdielna, a teda súd by vzhľadom na takúto zmenu, mal zato, že RPNM nebola uvedená, čím podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v zmluve absentuje obligatórna náležitosť. Taktiež podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. v zmluve absentuje doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, čo je obligatórna náležitosť, ktorá sa v zmluve nenachádza, a nemožno ju zhojiť ani jej dodatočným pojatím do textu oznámenia o schválení úveru dlžníkovi, ako to žalovaná vykonala, nakoľko takto spotrebiteľ nemal možnosť sa vôbec s týmto oboznámiť. Súd má zato, že rozhodcovský súd v danom prípade neprihliadol na uvedené ustanovenia o ochrane spotrebiteľa a teda súd zrušil rozhodcovský rozsudok podľa § 40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z. z. Zároveň, keďže mal súd zato, že samotná zmluva o revolvingovom úvere nebola platne dojednaná, neplatnou je aj rozhodcovská zmluva a to aj pri rešpektovaní pravidla stanoveného v § 5 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. Keďže nebola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, nemôže byť platnou ani rozhodcovská zmluva, nakoľko táto je výlučne viazaná na existenciu tejto zmluvy, čo vyplýva z bodu 5 Rozhodcovskej zmluvy, podľa ktorej rieši spory, nezrovnalosti a nároky vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere. Ak však Zmluva o revolvingovom úvere nevznikla a ide o tzv. non negotium, nemôže byť platná ani Rozhodcovská zmluva, nakoľko v súlade s § 5 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. sa aj na ňu samotnú vzťahuje dôvod neplatnosti zmluvy. Na základe vyššie uvedeného súd preto zrušil predmetný rozhodcovský rozsudok, tak ako aj žalobca namietal podľa § 40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z., keďže súd dospel k právnomu záveru, že predmetná rozhodcovská zmluva je neplatná.

Navyše na základe výpovede žalobcu súd zistil, že sa nejedná v prípade Rozhodcovskej zmluvy o individuálne dojednanú zmluvu, pretože ako to vyplynulo, tento nebol pri podpise Zmluvy o revolvingovom úvere a Rozhodcovskej zmluve informovaný o jej náležitostiach a uvedená zmluva mu bola predložená ako formulárová predtlač, ktorej obsah nemal možnosť ovplyvniť, dopĺňali sa len údaje o povinnom ako meno, bydlisko a dátum narodenia. Žalobcovi pri podpise návrhu na uzavretie Zmluvy o revolvingovom úvere boli uvedené len údaje revolvingového úveru, a to v nedostatočnej miere len o výške poskytnutého úveru a výške jednotlivých splátok. Rozhodcovská zmluva bola žalobcovi pri podpise revolvingového úveru len daná na podpis bez ďalšieho oboznámenia. Žalobca nevedel za daného stavu posúdiť svoje možnosti, ovplyvniť obsah takejto zmluvy a nemal vedomosti, čo znamená rozhodcovská zmluva. Žalobcovi nebol poskytnutý ani exemplár Rozhodcovskej zmluvy. Preto aj napriek tomu, že sa v zmluve nachádzala možnosť na odstúpenie od rozhodcovskej zmluvy, mal byť žalobcovi poskytnutý exemplár Rozhodcovskej zmluvy a spotrebiteľ mal byť riadne upozornený na obsah a význam rozhodcovskej zmluvy. To isté platí pre riadne upozornenie na obsah a význam alternatívneho spôsobu riešenia sporov. Tu súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/1/2012, s ktorým sa stotožňuje, kde najvyšší súd uviedol: „Návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy sa má predložiť spotrebiteľovi takým spôsobom, aby z neho bolo zrejmé, že spotrebiteľovi sa poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie prípadných sporov v rozhodcovskom

konaní. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená.“ V danom prípade neboli žalobcovi poskytnuté informácie o tom, čo znamená podriadenie sa režimu rozhodcovského súdu a navyše žalobcovi nebol ani ponechaný exemplár rozhodcovskej zmluvy. Súd sa stotožňuje aj s argumentami najvyššieho súdu v citovanom rozhodnutí, že neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť mu nemôže byť na ujmu.

Súd sa stotožnil, že dôvodom neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy je aj s poukazom na rozsudok Súdneho dvora EÚ *Océano Grupo Editorial a Salvat Editores C-240/98, C-244/98*, tzv. geografická neprijateľnosť miesta konania, to znamená, že sídlo rozhodcovského súdu od bydliska žalobcu je neprímerane vzdialené oproti miestne príslušnému súdu v prípade určovania jej príslušnosti podľa § 87 písm. f) O. s. p. a to v prípade konania ústneho rozhodcovského konania. Súd poukazuje nato, že podľa prílohy Smernice Rady 93/13EHS z 05.04.1993 bod 1 písm. q) podmienky, ktorých zmyslom alebo účinkom je neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane. Smernica považuje za neprímerané riešenie sporov zo spotrebiteľských zmlúv v rozhodcovskom konaní, pričom neprímeranosť je tu posudzovaná v tom význame, že podnikateľ ako jedna zo zmluvných strán oproti spotrebiteľovi nesmie zneužívať svoje silnejšie postavenie, ktoré je daný tým, že spotrebiteľ ako druhá zmluvná strana nie je schopný presadiť zmenu vo formulárovej zmluve a v prípade úverovej zmluvy sa spotrebiteľ často nachádza vo finančnej tiesni, čím má podnikateľ v postavení veriteľa dominanciu a neprímeranú výhodu v tomto vzťahu. Za neprímeranú výhodu súd považuje aj riešenie sporov cestou rozhodcovských súdov, kde nie je potrebné nariaďovať pojednávania a tieto spory sa tak prenášajú zo sústavy nezávislých súdov, ktoré dôsledne uplatňujú kontrolu ochrany spotrebiteľa k rozhodcovským súdom, ktoré v danom prípade uplatňujú kontrolu ochrany spotrebiteľa len formálne. Takto formulovaná rozhodcovská zmluva preto znemožňuje fakticky voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu nezávislým súdom, nakoľko vzhľadom na nepomer povinností spotrebiteľa ako dlžníka oproti podnikateľovi ako veriteľovi, je zrejmé, že prípadnú žalobu bude podávať v prevažujúcej miere veriteľ na rozhodcovský súd, čím znemožní spotrebiteľovi dosiahnuť rozhodovanie sporu nezávislým súdom.

Preto je rozhodcovská zmluva neplatná aj s poukazom na § 53 ods. 5 OZ, podľa ktorého sú neplatné neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, pričom takou podmienkou je riešenie sporov medzi žalobcom a žalovaným cestou rozhodcovského súdu, nakoľko došlo na základe vyššie uvedených argumentov k porušeniu predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a ich aplikácie.

Pokiaľ sa týka námietok žalovanej, že rozhodcovskú zmluvu žalobca nemusel podpísať a ide o individuálne uzavretú rozhodcovskú zmluvu, tu súd okrem vyššie uvedených zistení (t. j. zmluva bola predtlačená, žalobca nemal možnosť ovplyvniť jej obsah, nebola mu ani odovzdaný exemplár, a teda nebol dostatočne informovaný o tom, že môže odstúpiť od tejto zmluvy) súd poukazuje aj na skutočnosti na ktoré poukázal žalobca zistené v konaní tunajšieho súdu sp. z. 12C/137/2014, kde v rozsudku č. k.. 12C/137/2014-94 z 09.12.2014 vyplýva, že žalovanej rozhodcovská zmluva k zmluve o revolvingovom úvere s iným spotrebiteľom bola preukázateľne podmienkou jej podpisu, bez nej nebolo možné uzatvoriť takúto úverovú zmluvu, a táto skutočnosť, známa súdu z jeho činnosti teda vyvracia žalovanej tvrdenia ohľadom toho, že ide o individuálne dojednanie, ktoré nemôže byť neprijateľnou podmienkou podľa § 53 ods. 5.

Pokiaľ ide o žalobcom tvrdené porušenie zásady rovnosti v rozhodcovskom konaní a žalovanej nesúhlasom k tejto skutočnosti tu sa súd stotožnil s názorom žalovanej, že konanie nebolo postihnuté touto vadou s poukazom na článok 15 rokovacieho poriadku, ktorý upravoval písomné konanie a tu postupoval v súlade s uvedeným článkom, čím nebol porušený § 17 zákona č. 244/2002 Z. z.

Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Vyššie uvedené zákonné ustanovenie neobsahuje žiadne kritériá, ktoré by obligatórne mali byť zohľadňované pri rozhodovaní súdu o návrhu na odklad vykonateľnosti. Súd má za to, že dôvodnosť

takto podaného návrhu je daná už samotným charakterom prejednávanej veci, navyše bez odloženia vykonateľnosti tohto rozhodcovského rozsudku, by hrozilo riziko výkonu tohto rozhodnutia. Keďže povinný z tohto exekučného titulu podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku a z toho vyplývajúce preskúmanie procesného postupu, ktorý tomuto rozhodnutiu vychádzal, je preto dôvod očakávať, že plniť dobrovoľne nebude a na plnenie vyčká až do právoplatného rozhodnutia súdu, ktorý vysloví, či v predmetnom rozhodcovskom konaní a následne rozhodcovskom rozsudku neboli porušené jeho procesné práva. Súd preto odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O. s. p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Právny zástupca žalobcu si uplatnil celkovo trovy právneho zastúpenia vrátane náhrad vo výške 1 292,17 euro vrátane DPH, kde hodnota jedného úkonu je v zmysle § 11 ods. 1 písmeno a/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb určená vo výške 1/13 výpočtového základu pre každý rok, nakoľko sa jedná o vec kde je hodnotu sporu možné určiť len s nepomernými ťažkosťami. Pre rok 2013 je v zmysle citovaného ustanovenia tarifná hodnota úkonu stanovená vo výške 60,07 Eur, pre rok 2014 vo výške 61,87 euro a pre rok 2015 vo výške 64,54 Eur.

Právny zástupca žalobcu si v časti odmena za úkony uplatnil náhradu trov celkovo vo výške 555,90 euro bez DPH, za tieto úkony právnej služby : prevzatie a príprava zastúpenia 10.12.2013, podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku 13.12.2013, žiadosť o odklad vykonateľnosti rozsudku 22.04.2014, účasť na pojednávaní 18.07.2014, písomné podanie vo veci samej 01.08.2014, účasť na pojednávaniach 13.08.2014, 03.09.2014, 26.09.2014 a 23.02.2015. Spolu s DPH si teda advokát uplatnil odmenu za úkony právnej služby celkovo vo výške 667,08 euro. K týmto úkonom si uplatnil taktiež tzv. režijný paušál 2 x 7,81 euro (rok 2013), 7x 8,04 euro (rok 2014) euro a 1 x 8,39 euro (rok 2015), celkovo vo výške 86,70 s DPH. Právny zástupca žalobcu si ďalej uplatnil náhradu cestovného a za stratu času, za cesty na pojednávanie dňa 18.07.2014, 13.08.2014, 03.09.2014, 26.09.2014 a 23.02.2015, pričom sa jednalo o cesty Zvolen - Lučenec a späť, každá cesta v rozsahu 116 km resp. 4 začaté polhodiny. V časti náhrady cestovného si právny zástupca žalobcu uplatnil

- Náhradu cestovného vo výške 0,183 Eur/km, spolu za 580 km teda 106,14 Eur bez DPH, po započítaní DPH 127,37 Eur
- Náhradu pohonných hmôt pri spotrebe 9,2l/100km x 1,353 Eur/liter, spolu 72,20 Eur bez DPH, po započítaní DPH 86,64 Eur
- Náhradu za stratu času za 16 polhodín v sadzbe stanovenej vyhláškou 655/2004 Z.z. (rok 2014) vo výške 13,40 Eur/polhodina a 4 polhodiny v sadzbe stanovenej vyhláškou 655/2004 Z.z. (rok 2015) vo výške 13,98 Eur/polhodina, spolu teda v položke náhrada za stratu času 270,32 Eur bez DPH, s DPH teda 324,38 Eur.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 149 ods. 1 O. s. p. tak, že žalobcovi ako účastníkovi v spore úspešnému priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 1 292,17 Eur voči žalovanej, ktorá v konaní úspešná nebola, pričom v súlade s § 149 ods. 1 O. s. p. je povinná ju zaplatiť advokátovi žalobcu. Pri rozhodovaní o trovách právneho zastúpenia vychádzal súd z § 11 ods. 1 písm. a), § 13 a), c), d), § 15, 16 ods. 3, 17 ods. 1, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov, § 7 ods. 1, 2, 4, 5 vyhlášky č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách, § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny č. 632/2008 Z. z. o sumách základnej náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách.

Výrok o povinnosti nahradiť Slovenskej republike súdny poplatok vo výške 331,50 euro vychádza z ustanovenia § 2 ods. 2 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“), v zmysle ktorého ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. V súvislosti s podaným návrhom na začatie konania tu vznikla poplatková povinnosť, avšak žalobca v postavení spotrebiteľa domáhajúceho sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu, bol v zmysle § 4 ods. 2 písmeno za/ zákona č. 71/1992 Zb. od poplatkovej povinnosti oslobodený. Nakoľko žalobca bol v konaní v plnej miere úspešný, v zmysle vyššie

citovaného ustanovenia § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. prešla jeho poplatková povinnosť na žalovanú v tomto konaní. Súd preto žalovanú zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 331,50 euro, ktorý poplatok bol vyrubený podľa Sadzobníka súdnych poplatkov k zákonu č. 71/1992 Zb. položka 3 písm. c).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Lučenec, Ul. Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne v troch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.